

Listy podzimní

DENNÍ ZPRAVODAJ 39. ČESKOLIPSKÉHO DIVADELNÍHO PODZIMU I 6. 11. 2015

„Přikryj mne dnešními novinami, anebo čímkoli, co šustí. Chci spát a nechám si zdát, že kolem je listí podzimní.“
M. E. Kysperský

Je to hra pro budoucí důchodce

rozhovor / V. A. D. Kladno

Velmi Amatérské Divadlo z Kladna popírá název svého souboru. Od svého vzniku v roce 1999 přivádí na scénu výhradně vlastní autorské texty, které se velmi umně dotýkají současného světa, mají dramatické kvality, a ty pak dokáží s velmi osobitým přístupem zinscenovat do kvalitních iscenací. Jsou již pravidelnými účastníky Jiráskova Hronova a nyní patří k tomu vůbec nejlepšímu, co nabízí amatérské divadlo v našich končinách. Nejinak tomu je i s inscenací Upokojenkyně, kterou opět napsal a zrežisoval Kazimír Lupinec.

Jak bys divákům vysvětlil název?

„Upokojení“ znamená slovinštinou „důchodci“ a v češtině to slovo obsahuje hned několik krásně přiléhavých významů. Jsou „upokojení“ čili uzavření v pokoji a už jaksi uklidnění. Dál jsou v některých případech zase tak trochu „kojení“.

Smrt, nemoci, stáří – všechno těžká témata. Jak hledáš hranici, aby to byla komedie?

Kazimír Lupinec píšící, hrající, režisující, telefonující.

Mezi tématem a žánrem nemůže být, myslím, hranice. Humor vlastně vůbec žádné hranice nemá, jak jsem slyšel v jedné chytré diskusi. To, co je někdy „za hranicí“, už většinou není humor, protože to znevážení není vyváжено vtipností. Když to naopak vtipné je, vystihuje to něco hlubokého a spojuje to lidi. Znevážení pak člověk rád odpustí, protože pochopí, že to vlastně žádné znevážení není.

Zahrál bys rád tu hru v důchodáku?

No, moc to nevidím. Jednou jsme v domově důchodců hráli

Rozpaky zubaře Svatopluka Nováka. Kromě toho, že nebylo v ústech diváků co kontrolovat, se celé představení neslo v až příliš rozpačitém duchu. A navíc, Upokojenkyně asi není ideální hra pro budoucí důchodce. Je to hra pro budoucí důchodce.

K příběhu tě inspirovalo navštěvování babičky v domově důchodců?

Ano. Pak to nějakou dobu zrálo, ale zásadní byly předloňské hory, kde mi v porovnání s druhým rozpracovaným námětem divadelní hry kolegyně otevřely oči, že tohle je hod-

ně dobré téma a že by mělo dostat prioritu. Na horách jsou vždycky posuny, většinou tedy směrem z kopce.

Co řekli tvoji rodiče, když se dozvěděli, o čem a o kom hra je?

Nedá se říct, že je to o mé babičce. Ze skutečnosti jsou sice vzaty určité náměty, ale je to hodně smíchané dohromady, takže nikdo nakonec nepředstavuje nikoho konkrétního. Moji rodiče o hře věděli ještě dřív, než scénář vznikl. Říkali jsme si společně, že to je téma pro divadlo. Takže vyděděn nebudu, naopak je to náš společný projekt.

Marek Douša vystavující ve foyer divadla k představení Upokojenkyně.

Bezstarostný přístup k divadlu

rozhovor /

Krátké a úderné divadlo

Každý region by si měl své komediální soubory hýčkat. Krátké a úderné divadlo z Liberce je právě onen soubor, kterému by měla být dána největší péče v našem kraji. Soubor již s dvaadvacetiletou tradicí po celou dobu baví publikum svými skeči, písněmi i komediálními inscenacemi. Jak soubor vidí jeho člen Miroslav Holubec?

Inscenace Kdeže loňské něhy jsou je jedinou „klasickou“ inscenací KÚD, či vám vyhovují více pásma skečů propojená určitým tématem?

„Něhy“ určitě nejsou jedinou naší klasickou inscenací, ačkoliv

(zleva) Jakub Žáček a Miroslav Holubec během vystoupení na festivalu v Hradci Králové.

i v tomto případě jde o hru složenou z několika kratších scének. Nicméně ty dávají dohromady ucelený kus. V historii KÚD se střídala různá „dra-

maturgická“ období; nejdříve to byla spíše ona pásma skečů, později jsme zjistili, že se lépe píše celistvé inscenace, jelikož člověk nemusí vymýšlet tolik

point. Bylo to tedy spíše z lenosti. V průběhu dalších let ta lenost eskalovala ve zjištění, že krátká scénka nevyžaduje tolik tvůrčího úsilí jako celovečerní hra. A náš repertoár už byl v té době přece jen bohatší, takže nyní občas doplníme staré pásmo nějakou novou scénkou. A kromě nich „točím“ ony celistvé inscenace, kterých je v současné době už deset.

Zastává v KÚD někdo roli režiséra?

Už léta odpovídáme stejně: „Kdo někdy viděl naše představení Jáma a divadlo, resp. Jakuba Žáčka v roli Adolfa Hitlera, tomu je jasné, kdo u nás režisuje.“

pokračování na str. 2

Proč přijít zítra na Radio Ivo?

Štěpán

„Tuhle trojici jsem si zamiloval v květnu a byla to láska na první pohled. Věřím, že bude věčná.“

Jirka

„Již jednou jsem dané představení viděl-slyšel a bylo neuvěřitelné, jakým způsobem se dá vyprávět příběh. A je-li to improvizované, mohu se těšit na úplně novou věc.“

7. 11.

Humorně laděná rozhlasová hra Radi Ivo v salonku divadla, při níž diváci naživo sledují její vznik od nápadu až po poslední zvuk.

Proč přijít zítra na Příbeh z Maconda?

Radka

„Sto roků samoty... Je jedno, kolik dní přší, kolik dní svítí měsíc i ve dne, když to není ta láska, ten strach... ten život.“

7. 11.

Světová předpremiéra hry významného slovenského souboru z Prievdzu na motivy slavného románu G. G. Márqueze Sto roků samoty.

SMS SOUTĚŽ

„Jak se jmenuje v představení Upokojenkyne babiččin oblíbený herec?“

Odpověď na soutěžní otázku zašlete formou sms po konci představení* na telefonní číslo 606 915 179 ve formátu ODPOVĚĎ, VAŠE JMÉNO. Ze správných odpovědí vylosujeme jednoho výherce, který získá plátěnou tašku ČDP. Losování proběhne cca 20 minut po konci představení v salonku divadla před diskuzí se souborem.

*Sms zasláné před koncem inscenace budou automaticky vyřazeny z losování.

Divadlo se poprvé řádně nasmálo

Jakub Klíma a Radim Břejcha si se svými komediálními rolemi pomocných sudích poradili s bravurou.

reportáž ze včerejšího dne

Třetí den přinesl po dvou dramatech nejen pravidelnému návštěvníkovi přehlídky uvolnění v podobě komedie Šťovík, pečené brambory plzeňského souboru JakoHost a na sto návštěvnících bylo po odchodu z divadla vidět, že se představení neminulo účinkem.

Plzeňáci staví na hereckém umu a nejenak tomu bylo i u této melancholické komedie z prostředí šatny fotbalových rozhodčích.

Trojice herců-sudích předvedla dobře až skvěle vystavěné komické situace, nebála se ve svých re-

dokázali získat divákovy sympatie a rozhodně potvrdili, že dobrá konverzační komedie se dá dělat i v amatérských podmínkách.

Inscenace jede rychlostí blesku a divák si ani neuvědomí, že z fotbalové komedie o jiných odstínech dresů a ukradené žluté kartě se stává tragikomédie o osobních dramatech každého z jedinců, s nimiž se může identifikovat každý divák v publiku. I proto je inscenace maďarského režiséra Zoltána Egressyho hraným kusem nejen v našich divadlech.

zůstali a veselili se, ale, možná vás to překvapí, jdeme do práce, ostatně jako všichni tady. Máte krásné divadlo zevnitř. Zvenku už je to horší, ale slyšel jsem, že tu jsou nějaké smělé plány, tak doufám, že se toho chopí nějaký architekt hlavou a zase se tu někdy potkáme v novém divadle s nějakou naší další hrou.

Dojmy souboru JakoHost

Jak se vám v České Lípě hrálo?

Děkujeme skutečně za krásnou atmosféru, kterou jste nám vy a vaši diváci tady v České Lípě vytvořili. Rádi bychom tu s vámi

Bezstarostný přístup k divadlu

rozhovor / Krátké a úderné divadlo

pokračování ze str. 1

Prošla inscenace za těch patnáct let existence nějakou proměnou?

Největší změnou je určitě obsazení hlavních ženských rolí v jednotlivých příbězích. Původně je ztvárnila Gábina Vodrážková, která kdysi dostala tohle představení k narozeninám. S jejím odchodem tedy bylo třeba je přepsat. Také další změna se týká obsazení; původně v závěrečné scéně exceloval Marek Otl, který také finální píseň nazpíval. Ale jelikož se jedná o playback, mohl jsem za něj občas zaskočit a postupem času se mi podařilo ho z této divácky velmi vděčné scény vytlačit úplně.

Jak by se dal charakterizovat současný stav souboru KÚD?

KÚD vzniklo jako studentské divadlo a v jistém slova smyslu jím zůstává dodnes. Tehdy to bylo dáno střední uměleckou školou, odkud jsme všešli. Dnes termín „studentský“ naplňujeme především svou bezstarostností v přístupu k divadlu. Všichni máme svá zaměstnání, své rodiny a vzhledem k tomu, že KÚD bylo o lidech, kteří spolu chodili do školy, bydleli spolu a vídali se každý den, časem logicky muselo dojít k určitému útlumu. Nejen v tvorbě, ale i v četnosti vystoupení. Ovšem dokud nás bude bavit se spolu scházet, bude KÚD existovat.

Hlasy diváků

„Pěkný to bylo, pohoda.“

„Mě to teda hodně pobavilo a musím říct, že jsem se nasmál.“

„Byly tam klasický fotbalistický špeky, a, aniž by se vyznali ve fotbale, tak se úplně stoprocentně trefili.“

„Mějdlo byl opravdu dobrej.“

„Závidím tomu Bitnerovi.“

„Pěkná, jednoduchá hra, nad kterou nemusíš přemýšlet.“

„Skvělý, akorát trochu slabší konec, tak podivně to vyšumělo.“

„Perfektní herecký výkony.“

„Skvěle narežirovaná konverzačka. Ta scéna s ukradenou kartou byla k popukání.“

Diváci ke včerejšímu představení Šťovík, pečené brambory Divadla JakoHost

NÁSLEDUJÍCÍ PROGRAM

PÁTEK 6. 11. | 22:00 |

KOMEDIE

KDEŽE LOŇSKÉ NĚHY JSOU
KRÁTKÉ A ÚDERNÉ DIVADLO,
LIBEREC

70 MIN | 80 Kč

SOBOTA 7. 11. | 9:00 |

DIVADELNÍ DÍLNA

TECHNIKY STREET DANCE

T. SMÍČKA, PRAHA

180 MIN | 100 Kč

SOBOTA 7. 11. | 14:00 |

POHÁDKA | V. KRACÍK:

O PRAČLOVÍČKOVI

DIVADLO TRAMTARIE,

OLOMOUČ

50 MIN | 70 Kč

SOBOTA 7. 11. | 16:00 |

KOMEDIE

ŽIVOT NEDOCENÍŠ

RADIO IVO, BRNO

75 MIN | 80 Kč

SOBOTA 7. 11. | 19:00 | DRAMA

I. J. KRASULA A KOL.:
PRÍBEH Z MACONDA

DIVADLO "A" A DIVADLO

SHANTI, PRIEVIDZA (SK)

80 MIN | 100 Kč

VŽDY CCA 20 MINUT PO KONCI VEČERNÍHO PŘEDSTAVENÍ NÁSLEDUJE V SALONKU DIVADLA DISKUZE SE SOUBOREM.